

Поглѣдъ врѣхъ преминала-та година.

(отъ 1873 Іулия до 1874).

Време-то тече изминува; години-тѣ са изнизватъ и отиватъ въ безкрайность и всяка една отъ тѣхъ наслѣдва отъ своя-та предшественица по нѣщо си, кое-то никакъ не може да откаже. Има дори таквизъ случки и влияния, кои-то дѣйствуватъ презъ цѣль единъ периодъ. Таквасъ за насъ остава се още распра-та за вѣра, между Българи и Гърци, коя-то са продължава почти отъ 1854 и до днесъ, па и сега не може са рѣ, че ние Българи-тѣ сме съвсемъ спокойни отъ наши-тѣ ненавистници, защото день не са изминува да са не повтаря сѣщо-то, кое-то е ставало прѣди това. Но не само по насъ има расправия за вѣра, а почти и по цѣлия свѣтъ: както въ Европа, тѣй и по друга-та половина на земно-то половинкѣлбо — и въ сама-та Бразилия. Въ Европа главна-та размирна глава е папа-та, кой-то доказва, че той е билъ само въ състояние да упаци мира, коги-то отъ друга страна той са показва едничкия размирникъ; сега не остава нищо друго да си мисли чловѣкъ, освѣнь че са намира въ вѣкъ-тъ на реформация-та. Ултрамонтани-тѣ са мѣчиха дълго време дано постигнаха намерение-то си и то: да поставятъ единъ претендантинъ на праздниа французски тронъ, кой-то да бѣде покоренъ синъ на черкова-